

beklageligt Forhold. Det er kommet mig for Dre, at der ved Anlæg af de ny Færnbaner ved Aalestrup og Høbro—Vejstør er sket saa mange Ulykkestilfælde, at hjeranden Arbejder, altsaa Halvdelen af samtlige de Arbejdere, der have været antagne ved de nævnte Baneanlæg, ere mere eller mindre komne til Stade og bleve invalide. Jeg tror, at det er et Forhold, som maa give Anledning til, at den højtærede Minister fører en skarpere Kontrol med Hensyn til Tilshyret med Arbejdet ved den Slags Anlæg . . . (Ufbrudelse) . . . Ja, jeg har det fra et Assuranceselskab, hvor de vedkommende Entreprenører have forsikret deres Arbejdere mod Ulykkestilfælde, og hvis Meddelelsen er urigtig, skyldes det en af det nævnte Selskabs Ledere. Det er jo bekendt, at Indenrigsministeriet paalægger Entreprenørerne ved saadanne større Arbejders Udførelse, at de skulle forsikre deres Arbejdere mod Ulykkestilfælde, og det anser jeg for meget praktisk og rigtigt. Men naar der kan foregaa saa mange Ulykkestilfælde, som det er mig meddelt, at der er foregaaet, ved de nævnte Anlæg, maa det ligge i en noget mangelfuld Kontrol med Arbejdets Udførelse i det hele taget. Jeg vil henstille til den ærede Minister at undersøge dette Forhold for mulig i Fremtiden at tage Anledning til at give skarpere Instruksier med Hensyn til at kontrollere Arbejdernes Udførelse. De Foll, der antages ved den Slags Arbejder, ere jo i Reglen uøvede Foll, som oftest Omegnens Foll, der samles og tage Arbejdet. Det maa da særlig paaligge Formændene for de forskellige Arbejder og Entreprenørerne at føre et nøje Tilshyn og give de fornødne Instruksier om den Forsigtighed, der maa anvendes overfor saadanne Foretagender. For Resten beklager jeg, at medens Indenrigsministeren og for Resten andre Ministre paalægger Entreprenørerne at forsikre deres Arbejdere imod Ulykkestilfælde, sørge Ministrene ikke selv for at ulykkesforsikre de Arbejdere, som arbejde i Statens Tjeneste. Den ærede Minister vil maasse sige, at der her for Folketinget er forelagt et Forslag til en ny Lov om Ulykkesforsikring, men jeg skal dog henstille, om der ikke kunde træffes Overenskomst om, at Staten forsikrer sine Arbejdere mod Ulykkestilfælde, indtil en saadan Lov træder i Kraft. Det ser jo lidt aparte ud, at naar Staten antager en Entreprenør til at udføre f. Eks. en Reparation ved en Færnbanebygning, skal Entreprenøren ulykkesforsikre de Foll, han antager til at hjælpe sig ved denne Bygning, men de af Statens Arbejdere, der arbejde inden for Bygningen,

ere ikke ulykkesforsikrede. — Dernæst vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsminister og det eventuelle Finansudvalgs velvillige Overvejelse at sikre de Arbejdere, der arbejde under Stasbanedriften, en Dagløn, der ikke staar tilbage for den Løn, der ydes i andre Institutioner. Jeg ser ikke rettere, end at der er ikke saa Arbejdsgivere her i Landet og ikke saa Foreninger, der betale deres Arbejdere en noget højere Dagløn end den, de saa i Statens Tjeneste, ogsaa under Stasbanedriften. Den ærede Minister lovede jo i Fjor under Forhandlingerne af den ny Lov at ville tage dette Forhold under velvillig Overvejelse, og jeg vil ønske og haabe, at Staten ikke skal faa tilbage for de private Arbejdsgivere, men at Staten maatte være villig til at yde mindst lige saa stor en Dagløn, som private Arbejdsgivere ere i Stand til.

Dernæst vil jeg tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet angaaende Ordningen af det Tilshyn, der nu er etableret med Højskolerne og Landbrugsskolerne her i Landet. Det er jo en vel bekendt Sag, at der i de foregaaende Rigsdagsamlinger under de Forhandlinger, der ere førte om disse Love, har været forskellige Planer oppe i saa Henseende, og at ogsaa dette Ting i sin Tid er gaaet ind paa, at der skulde etableres et særligt Tilshyn for Landbrugsskolerne, og at disse Stoler skulde have været henlagte under Indenrigsministeriet, hvorimod Højskolerne fremdeles skulde fortere under det Tilshyn, der hidtil havde været ved Højskolerne. Men Resultatet af disse Forhandlinger førte som bekendt til, at bægge disse Love blev flaaede sammen til een Lov, og at Lovgivningsmagten enedes med Regeringen om at henlægge Tilshyret med samtlige disse Stoler under Kirke- og Undervisningsministeriet — altsaa med andre Ord at opretholde det Tilshyn, der hidtil havde bestaaet. Nu er det jo en bekendt Sag, at der er ansat forskellige flere Tilshynsmænd, foruden den ene Tilshynsmand, der hidtil har fungeret som Tilshynsmand paa Regeringens Vegne med Højskolerne. Det er blevet mig meddelt, at der er ansat 5 faste Tilshynsmænd foruden den tidligere Tilshynsmand og at han endvidere har Tilladelse til at kunne antage forskellige andre Tilshynsmænd, for saa vidt der skulde være Anledning dertil paa et eller andet Omraade. Dette har naturlig givet Anledning til den Formening, at Højskolerne nu skulde under en ganske anderledes skarp Kontrol, end de hidtil have været. Det er ikke min Mening, at jeg vil